

Eftir vónbrotið seinast vísti Jónleif Sólsker sitt sanna virði fyrri liðið hjá Kyndli móti STÍF Mynd: Áki Hermansen

Vunnu uppá skjótálop

STÍF slæði ov nógv í álopinum, og dekkaðu ov illa til at hava nakran mogleika móti oddaliðinum

1. deild menn
Kyndil - STÍF
37 - 30 (17-14)

Kyndil: Jónleif Sólsker 10, Hannis Wardum 6, Tróndur Joensen 6, Dia Midjord 5, Sofus D. Christiansen 3, Bárður B. Mikkelsen 2, Rúni Poulsen 2, Regin Jóhannesen 2, Heini H. Joensen 1
STÍF: Pole Hansen 8, John Petersen 7, Elias Hansen 6, Sveinbjørn Poulsen 4, Tummas Jóhansen 2, Agnar Højgaard 1, Arthur Jóhansen 1, Andre Danielsen 1

Strandingar skipaðu fyrri bussstúri til Havnar sunnudagin, tá STÍF leikti móti Kyndil. Fleiri dándu illa, tí tey søgdu at hvørja ferð skipa hevur verður fyrri bussferð, fáa strandingar bank. So gjørdist eisini hesaferð.

Nú Kyndil tapti seinasta vikuskifti, høvdu strandingar góðar vónir um at fáa eitt gott úrslit. Men Kyndil

skuldi prógva at teir veruliga eru besta liðið. Tað gjørdi teir eisini við maner. STÍF og áskoðararnir fingi at siggja hvussu skjótálop skal spælast. Tað var flott at siggja hvussu allir leikararnir eru við í skjótálopinum, soleiðis at alt liðið virkar sum ein eind.

Dysturin

Kyndil kom væl frá byrjan. Men teir fingi góða hjálp frá STÍF, sum misti ov nógvar bóltar í álopinum. Tá Kyndil fekk fatur á bóltinum gekk skjótt fyrri seg. Tað gretti ikki, at mistu strandingar bóltin, var mál í hinum endanum. Tá STÍF ikki slæði bóltin vekk, fingi teir fleiri góð mál. Serliga gekk væl hjá Elias Hansen at skjóta, eins og hann hevði fleiri góðar frispælingar.

STÍF megnaði at fylgja við fyrsta korterið, men ov nógv sløs í álopinum gav Kyndil ov nógv bílg, hóast

sera sera væl spæld, skjótálop, sum gjørdi at Kyndil økti leiðsluna frá 8-6 til 14-8. Móti endanum av hálvleikinum fóru strandingar at dekka offensiv. Tað eydnadist væl eina løtu, og minkaði STÍF munin til trótt mál áðrenn hálvleik.

Offensivá STÍF verja

Strandingar hildu fram við at verja offensivt í seinna hálvleiki. Tað áttu teir kanska ikki at gjørt. Kyndil hevði ílt við at sleppa í gjøgnum í fyrri hálvleiki, men í seinna gekk betur. Teir góðu sær betri tíð, og tá kom tíðuliga til sjóndar, at STÍF leikararnir als ikki fóru fírir fyrri at dekka offensivt 4-2. Teir grønu sluppu at renna gjøgnum verjuna hjá STÍF sum teir vildu. Tað sigur eisini nakað at 19 mál fara ígjøgnum ein hálvleik. Tað er alt ov nógv.

Kyndil legði seg á odda við 5 málum beinan vegin í

seinna hálvleiki, og so helt munurin sær restina av dystinum. Hevði Kyndil leikararnir verið meira nærlagdir í verjuni, kundi munurin verið enn størri. Men tað er nú einaferð stuttligari at vera í álopi, og tí fáa menn ofta meir burtur úr á hálvuni hjá mótpartinum ein slíkan dyst.

STÍF skoraði hóast alt 30 mál, sum eigur at vera nóg mikið at vinna ein dyst. Teir spældu eisini væl í álopinum í løtum, so tað kann henda at semifinalin í steypakappingini verður spennandi.

Kyndil var klárt betra liðið. Teir leiktu ein sera góðan dyst, og við spælinum teir vísu sunnudagin, vinna teir allar dystirnar, sum eftir eru.

eivind

Úr útheimi við Hans Holm

Val í Russlandi!

Nú í desember mánaði var val í Russlandi til Dumuna, undirhús Russlands borgara. Frammanundan varð ventað, at valluttøkan fór at verða litil, og at nógvir flokkar, ið stillaðu upp, fóru ikki at klára markið, teir skuldu upp um fyrri at fáa umboðan í tinginum. Hetta markið er lagt við 5% av atkvøðutalinum. Aftr at hesum varð vent-að, at kommunistaflokkurin fór at verða størsti flokkur á tingi eftir valið.

Tað fyrsta, ið varð ventað, visti seg ikki at koma at passa, tí valluttøkan var væl hægri, enn nakar hevði trúð, men hini bæði næstu tingini, ið røknað varð við, vísu seg at halda. Nógv teir flestu flokkarnir, ið stillaðu upp, komu ikki upp um 5%-mar k-ið - ja, so nógvir, at umleið helvtin av veljarunum í veruleikanum onga umboðan hava í Dumuni. Og kommunistarnir gjørdust størsti flokkur við gótt 20% av atkvøðunum. Næststørsti flokkur varð liberaldemokratiski flokkur Sjirinovskis, ein flokkur, sum hvørki liberalur ella demokratiskur. Hann fekk ca. 11% av atkvøðutalinum.

Tað, sum vit fyrst og fremst skulu leggja merki til við hesum vali, er, at kommunistaflokkur in gjørdist størstur. Hetta sama er hent frammanundan í Litava, í Póllandi og í Ungarn; í Slovakia hevur hesin flokkurin verið størstur alla tíðina, síðan kommunistastýri í hesum londum fullu. Í hesum londum hava fyrrverandi kommunistaflokkar nir fingið broytt heiti til javnaðar- ella sosialistaflokkar, men í Russlandi hirdu teir ikki ein gang at broyta navn.

Tað áhugaverda í hesum sambandinum er eisini tað, at hesir flokkar upp á umleið fimm ár hav á klárað tað, sum teirra upprunaflokkar ikki kláraðu upp á hálsa til trifjórðings ald. Onki er at ivast í, at størsti parturin av fólkinum í fyrri verandi kommunistalondunum í Eystureuropa og Sovjetsamveldinum vóru í - passivari - andstöðu mótvægis stjórnum í teirra heimlondum og høvdu litla virðing fyrri politikanum. Tað sást eisini á teimum fyrstu valunum, ið vóru í hesum londunum, aftan á at kommunistastýri vóru fallin; í teim flestu av londunum fingi kommunistaflokkar nir bert fáar atkvøður.

Ti kom tað óvart á bæði politiskar eyggleiðarar í Vesturheiminum og ikki-kommunistiskar politikarar í Eystur-europa, at eftirkomararnir hjá kommunistaflokkunum við næstu v alini í Litava, Ungarn og Póllandi høvdu so stóra framgongd, at teir í hesum londum hava myndað stjórn. Tá ið valið so var í Russlandi, høvdu fólk to yvirhøvur vant seg við henda nýggja tankan, tí allar forsignir góvu kommunistunum hægsta atkvøðutalið.

Hvør kann orsøkin so vera til hetta undrunnarverda «come back»? Her sum so ofta eru forklaringarnar mangar. Fyri tað fyrsta eru hesir flokkar væl betur skipaðir politiskt enn hinir flokkar nir, tí leiðararnir hjá teimum eru frammanundan vanir við politiskt arbeiði. Fyri tað næsta hava teir allir broytt stevnuskráir, so tær nú líkjast meir á teimum javnaðar- og sosialistaflokka stevnuskráum, vit kenna úr Norður- og Vestureuropa. Fyri tað triðja - og tað er helst tað mest avgerandi - hava tær stjórnir, ið hava sitið beint undan seinastu valunum, eggjaðar av vesturlendskum búskaparfrøðingum og stjórnunm ríkið ein liberalan markaðarpolitikk, sum ikki kann sammetast við nakað, vit kenna frá okkum sjálvum. Hesin í flestu førur ógíliga konsekvanti markaðarpolitikkur hevur ført tað við sær, at arbeiðsloysið er vórðið methøgt, at sosialu veitingarnar eru minkaðar nógv, at inflatiónin er galopperað avstað, at prisir nir á dagligvørum tí eru hækkaðir munandi, samstundis sum lønirnar upp á seg eru minkaðar. Aftr eru brotsverk vórðin ein vanligur partur av gerandisdegnum. Talið av fólki, sum liggur undir fátæktar markinum, er fleiri faldað og veksur støðugt. Tað er tí kanska ikki at undrast yvir, at summi fólk hava eitt sindur ringt við at fáa eyga á vælsignilsi við tí nýggju skipanini. Tað er heldur onki at ivast í, at nógv høvdu røknað við veldugum framburði og ríkidømi, beinanvegin kommunistastýri vóru burtur, og tá ið soleiðis ikki gekst, gjørdist vónbrotið ekstra stórt.

So kanska er tað ikki so undarligt, at fleiri í fólk heldur vilja lata hesar persónar sleppa framat, tí teir siga, at ov skjótt er gingið fram, og at ein tillagingartíð er neyðug til tey nýggju víðurskiftini.

(Meira um henda spurning seinni)